Účastníci : Dana a Míra Kotlíci, Petr Hnyk, já a Petr Winkler se sólo Ducatem.

1.den sobota 21.5.

Sraz je v 02hod v Zábřehu, všichni jsou tam dříve, nakládka a kolem 02:15 vyrážíme. Míříme sice na Aries, ale za Oradeou kontrolujeme Crisul Repede a protože má vodu, tak se rozhodujeme sklouznout po něm, nasedáme u Suncuius, příjemné svezení na rozjezd, ww2 se mi zdá přehnané, jediné ostřejší místo je u vlakové zastávky, těsně za ním se vlevo kocháme přítokovým vodopádem, po hodince (cca 7km) končíme před Vadu Crisuluj u raftové základny. Měníme i další trasu a jedeme po nových dálnicích kolem Aradu a Temešváru až k Lugoj, za ním už potmě volíme bivak v polích. Průběžně zvažujeme jak řešit nepříznivou předpověď na úterý, kdy je v plánu celodenní Nera.

2.den neděle 22.5.

Jedeme přes Resitu a Bozovici přímo na Neru, sedáme u mostu před Sopotu Nou kolem 11hod, máme příjemný vodní stav a krásné počasí, ww1 se mi zdá odpovídající, jeden skoro neprůjezdný strom, i s opékáním buřtů a nějakým kocháním jsme po 17hod v Sasca Romana (28km). PW nás veze přes Carbunari, Stancilova a Rachita částečně po novém asfaltu přímo do Rovenska, tam odstaví Ducato a začne se vítat se známými. Až obejde ty hlavní, tak nás ubytuje u Pražáků v č.55 a následuje první banátská večeře.

3.den pondělí 23.5.

Snídaně je domluvena na 8hod (místního, aby nebyla mýlka) a je opět banátská. Po ní se odkulíme na pastviny směrem na Bígr, potom na hřbitov a k lanýžistům, jdeme na vyhlídku na Dunaj, lehce piknikujeme pod dohledem přítulných českých psů, scházíme na girnickou cestu, vracíme se do vsi, průběžně probíhá PW družba s místními, ke které se připojujeme, až jsme vtaženi do hospody, což je přístřešek vedle obchodu. Hospodská/obchodnice přichází později a není zrovna nadšená, že ji manžel předběhl, proto se možná dozvídáme s hodinovým zpožděním, že máme jít na večeři. Po pár pivech a kořalkách jdeme už trošku rozevlátě. Po večeři je i víno (asi PH), další kořalky a PW pouští přes 30let starý famácký film, kde mj. vidíme

nošení vody „na háčkách“ a hospodáře zamlada. Mezi tím vším se domluvil a proběhnul i nákup sýra. No prostě činorodý den.

4.den úterý 24.5.

Po snídani se loučíme s Rovenskem a už po rozmoklé cestě sjíždíme k Dunaji do Ljubkové a přes Sichevitu do Girniku, zastavujeme před hospodou, vytahuji fotky ze starých diáků, paní okamžitě poznává domek úplně na horním konci vesnice, jedeme ho pohledat, abych měl foto po 28letech, vlezeme do Filipovi díry, zastavíme se u mladého hospodáře nakoupit nějaké produkty a u už zavřené hospody si rozděláváme slunečník, abychom nepiknikovali v dešti, který vyhání i babky z polí. Za vesnicí Padina Matei prohlížíme vodopád Mudavita a přes bývalé doly u Moldova Noua a kolem Dunaje vyjíždíme na Sv.Helenu. V obchodě dáváme točené a díváme se na tu spoušť, kopou zde kanalizaci a vodovod. Vracíme se níž, kde máme z Rovenska domluvené ubytování. Maruška Hrůzová „sedlářová“ je moderní žena (možná 35-40?), budeme spát v (na poměry) citlivě rekonstruovaném sousedním domě. Rozdíl oproti Rovensku nás možná trošku zaskakuje.

5.den středa 25.5.

Prší a my jedeme na Bígr, po cestě prohlížíme Cascade Piatorii, otevírá se nám pohled na vesnici mezi dvěma kopečky, ale je zde mokro a mrtvo, trochu se projdeme, do malovaného Řehákova domu se nedostaneme, tak zkoušíme najít bývalé doly, dojdeme na velký plac v lese, kolem vidíme jen mladý les, no den nic moc. Pak dostává MKK jeden ze svých geniálních nápadů a jedeme se podívat do „zámečku“ pod Eibenthalem po Františku Malém. Byl doma a uvítal nás s nadšením, protože mu „pili krev pacoši“, něco nalil, podíval se nám na boty, vzal baterku do ruky a nás do jeskyně Ponicova. A to byl zážitek, o to krásnější, že nečekaný, kdo chtěl vidět Dunaj, tak trošku brodil (=změna teploty vody v botách), jeho pes Dáreček/Čaušesku brodil bez ohledu na výhledy. Pak ještě pivo v hospodě, kde se točila jen hospodská a slejvák nás zahnal dovnitř i ze zastřešené zahrádky. Na večeři jsme přijeli asi trochu pozdě, ale Maruš se nezlobila a trochu se rozpovídala. Večer bylo mj. poučné předčítání z modré banátské knížky.

6.den čtvrtek 26.5.

Dopoledne jdeme za slunce směrem na Girnik ke Kulhavé skále, skalní most, jeskyně Vranovec, vyvěračka a vodopádek, loučíme se s Maruš, která nám dává na cestu homemade sýry z tvořítek, stavujeme se u Dunaje na rybu, která nenadchla (a ještě ten úlek z modrého Temešvárského), zajedeme do Eibenthalu, dáme u Medvěda točené za leie, učitel Kovář není doma, krátká porada na vyhlídkovišti, jedeme dál přes Cazanele a za Decebalem nacházíme bivak v bývalém pionýrském táboře, jehož výzdobu plně oceníme až ráno.

7.den pátek 27.5.

V Oršavě zahrajeme bankomaty a nakoupíme v Bille, přehrada Železná vrata se pořád nesmí fotit, v Baile Herculane projíždíme do historických lázní a už pěšky nacházíme open lázeňský provoz a hlavně starší rumunský pár, paní nám předává důležité balneo informace, zatím co s pánem si měníme láhve. Jen PW nečekaně zmizel, aby se po kofeinové kůře objevil vzápětí po nás u auta a takto posílen nás dovezl do Šumice. Zastavujeme hned nahoře, po chvíli se objevuje starý pošťák, nad naším kontaktem na Toni mává rukou a nabízí nám svoji louku nebo stodolu. PW+PH s pomocí babky s nůšej, která vytáhla ze škapulíře mobil, přivolávají z pole přes Toni domluvenou Amálku. Amálka je ročník 1940, řeže cirkulárkou, štípe kalačem a vůbec je kouzelná. Vede nás na lesní hřbitov, po vesnici i do kostela. Když nanosí večeři, tak mi dochází, jaký by to byl průser, kdybychom nedorazili. V „hospodě“ nemají pivo, český mlýn je prý opravený tj. turisticky bezcenný, tak jdeme alespoň na humna na výhledy.

8.den sobota 28.5.

Ráno se po poslední banátské snídani loučíme s Amálkou, popojedeme na řeku Timis, sedáme víceméně z povinnosti pod Teregova před železničním mostem, koryto široké cca 10m, v něm pár (3?) kubíků, potokaříme, překonáváme jednu stromovou zácpu, ze které uvolníme spoustu petek a přemýšlíme nad starým popisem na netu „vodnatější Belá“, když v tom vplouváme do řádově větší řeky, která se žene zprava. Je to jízda, peřeje trochu šidím, jednou se to málem nevyplatí, když najedu šikmo velkokarfiol, po pár vylitích dojíždíme na začátek Sadova Veche k vodočtu (15cm?!?!), kde čeká PW. Koukáme do mapy, jestli jsme nesedli omylem na nějaký přítok, ne jeli jsme Timis, zprava to musel být Fenes (později na něm na netu najdu výše přehradu), průtok v Sadova Veche odhaduji na min. 30kubíků. Pobalíme, pojíme něco ze zásob a vyrážíme směr Lugoj a dálnice. Kolem 21:30 dorážíme do Velkých Hostěrádek, něco pojíme, ale na večírek nezbývá sil „místním“ ani nám, tak vyrážíme dál do blížící se bouřky.

9.den neděle 29.5.

Kolem 02hod dorážíme do Zábřeha, na překládku přejíždíme do sucha na zavřenou benzinku.

Statistika : Ducato 2.400km, řeky 45km obtížnost ww1-2, 70 plecháčků, PH našel několik kešek, all inclusive 9.500Kč/os..

FWJ al/dys/schiz/aut